ning Põhja-Jäämerel osa Kalastaja ja Kesk-poolsaarest — kõik kokku 300 miljoni Soome marga eest.

Nähes võimatust otsestes läbirääkimistes veel jõuda kokkuleppele Nõuk. Liiduga ja tundes olukorra raskust ebaühetaolises võitluses, pöördus Ryti valitsus 4. detsembril abisaamiseks Rahvasteliidu poole. Rahvasteliidu nõukogu ja täiskogu astusidki kokku. Nõuk. Liit keeldus ilmumast Genfi, väites, et tal ei ole Soome valitsusega (mõeldud O. Kuusise) mingit konflikti. Sama vastuse oli Nõuk. Liit andnud varem ka teiste riikide vahetalituskatseile. Seepeale Rahvasteliidu täiskogu mõistis hukka Nõuk. Liidu teguviisi, kutsus riike üles andma Soomele materiaalset ja inimlikku abi ning pani Rahvasteliidu nõukogule ette heita Nõuk. Liit Rahvasteliidust välja. See sündiski.

Vahepeal oli Nõuk. Liit kuulutanud Soome vastu ka blokaadi ning sõjalised operatsioonid olid Suomussalmi ja Salla piirkonnas võtnud Soomele hädaohtliku ilme. Nõuk. Liidu tugevad motoriseeritud väeosad kavatsesid ilmselt tungida välja Oulusse, et lõigata Soomet kahte ossa ning eraldada teda ka Skandinaaviast. Detsembri 10.—11. päeval tundus olukord Soomele võrdlemisi kriitilisena, kuid hakkas siis paranema Soome edukate vastupealetungide tõttu. Aasta lõpuks oli Vene vägede pealetungi arenemine kõigis suundades pandud seisma. Ka hakkas välisabi saabuma Soome.

Sõja levimise võimalusi ja rahuväljavaateid.

Soome võitlustega kasvas märgatavalt pinge Skandinaavia riikides. Säilitadeski erapooletust on nad jõukohaselt püüdnud abistada Soomet ja sattunud

Eesti kroonika 1939, lk. 27